

Адаптації освітнього процесу – зміни, які вносять до освітнього процесу, зумовлені особливостями розвитку дітей з особливими освітніми потребами. Можуть стосуватися організації освітнього середовища, адаптації навчальних матеріалів, способу подання навчального матеріалу та способу демонстрації навчальних результатів учнів.

Базовий навчальний план початкової освіти визначає загальний обсяг навчального навантаження здобувачів освіти та дає цілісне уявлення про зміст і структуру початкової освіти як першого рівня загальної середньої освіти, встановлює погодинне співвідношення між освітніми галузями за роками навчання, визначає гранично допустиме тижневе навантаження здобувачів освіти та загальну щорічну кількість годин за освітніми галузями. На підставі базового навчального плану може здійснюватися повна або часткова інтеграція різних освітніх галузей, що відображається в типових освітніх програмах, освітній програмі закладу загальної середньої освіти.

Державний стандарт початкової освіти визначає вимоги до обов'язкових результатів навчання та компетентностей здобувачів освіти, загальний обсяг їх навчального навантаження у базовому навчальному плані початкової освіти та форму державної атестації.

Дитина з особливими освітніми потребами – дитина, яка потребує додаткової постійної чи тимчасової підтримки в освітньому процесі з метою забезпечення її права на освіту.

Змістові лінії відображають зміст кожної освітньої галузі, окреслюють її внутрішню структуру, систематизують конкретні очікувані результати галузі.

Індивідуальні зустрічі з батьками, на відміну від традиційних батьківських зборів, регулярно проводить учитель з метою обговорення навчальних досягнень дитини, можливих шляхів участі батьків в освітньому процесі тощо.

Індивідуальна програма розвитку (ІПР) – програма, яку складають для дитини з особливими освітніми потребами на основі освітньої програми закладу для забезпечення індивідуалізації навчання, визначення конкретних навчальних стратегій і підходів.

Інтеграція – процес взаємодії, об'єднання, взаємовпливу, взаємопроникнення, взаємозближення, відновлення єдності двох або більше систем, результатом якого є утворення нової цілісної системи, що набуває нових властивостей і взаємозв'язків між оновленими елементами системи.

Інтегроване навчання – підхід до навчання, за якого вчителі заохочують учнів здійснювати взаємозв'язки між навчальними предметами, спиратися на знання і навички, отримані в рамках кількох предметних галузей. Це об'єднання у ціле компонентів об'єктів вивчення, що є необхідним дидактичним засобом, за допомогою якого стає можливим створення в учнів цілісного уявлення про поняття, що вивчається, формується компетентність на міжпредметному рівні.

Компетентність – динамічна комбінація знань, умінь, навичок, способів мислення, поглядів, цінностей, інших особистих якостей, що визначає здатність особи успішно соціалізуватися, провадити професійну та/або подальшу навчальну діяльність.

Критерії оцінювання – набір якісних характеристик, які використовують для формування судження про виконання, продукт виконання або як інструмент оцінювання.

Критичне мислення – «вміле відповідальне мислення, що дає змогу людині формувати надійні вірогідні судження, оскільки воно: а) ґрунтується на певних критеріях; б) є таким, що самокоригується; в) впливає з конкретного контексту» (Метью Ліпман, фундатор Інституту критичного мислення США).

Міжпредметні зв'язки – дидактичний засіб, який передбачає комплексний підхід до формування й засвоєння змісту освіти, що дає можливість здійснювати зв'язки між предметами для поглибленого, всебічного розгляду найважливіших понять, явищ.

Методи навчання – упорядковані способи діяльності вчителя й учнів, спрямовані на ефективне розв'язання освітніх завдань.

Методика навчання окремого предмета, курсу чи галузі розробляє зміст кожного компонента методичної системи, умови їх реалізації з урахуванням вікових особливостей учнів. Вивчає взаємозв'язки між компонентами методичної системи; розробляє найефективнішу технологію управління освітнім процесом.

Модифікації освітнього процесу – зміни, які вносять до освітнього процесу, що зумовлені особливостями розвитку дітей з особливими освітніми потребами і передбачають зміни щодо змісту та/або понятійної складності навчального завдання.

Навчальний план закладу освіти розробляють на основі типового навчального плану, затвердженого Міністерством освіти і науки України. У навчальному плані конкретизується варіативна складова базового навчального плану. Зокрема, варіативна складова передбачає години, які можна використати додатково на вивчення предметів / освітніх галузей інваріантної складової, індивідуальні консультації та групові заняття з учнями.

Навчальна програма предмета або курсу – нормативний документ, який створюють учителі (самостійно або об'єднавшись у спільноти/мережі) на основі Державного стандарту початкової освіти або за зразком типової освітньої програми.

Навчальні осередки організовують для забезпечення дослідницької діяльності дітей, формування самостійності, організації роботи дітей у парах, у малих

групах, а також індивідуально. У навчальних осередках можна проводити різні види навчальної діяльності, тому вони мають містити різні навчальні матеріали, які змінюються відповідно до тематичного планування, індивідуальних потреб дітей.

Освітня галузь (або галузі) – складник змісту освіти, що відображає певну сферу вивчення або об'єднує споріднені сфери. У навчальній програмі зазначають галузь, до якої належить навчальний предмет або курс (або галузі, які він поєднує); орієнтовний навчальний час, відведений на кожну освітню галузь. Мета освітньої галузі визначає її «життєву місію» та відображає «компетентнісний потенціал». Загальні цілі освітньої галузі окреслюють уміння, розвиток яких передбачений тією чи іншою освітньою галуззю.

Освітня діяльність – діяльність суб'єкта освітньої діяльності, спрямована на організацію, забезпечення та реалізацію освітнього процесу у формальній та/або неформальній освіті.

Освітня програма – нормативний документ, у якому подано єдиний комплекс освітніх компонентів (предметів вивчення, дисциплін, індивідуальних завдань, контрольних заходів тощо), спланованих і організованих для досягнення визначених результатів навчання.

Освітній процес – система науково-методичних і педагогічних заходів, спрямованих на розвиток особистості шляхом формування та застосування її компетентностей.

Оцінка – оцінні судження в усній або письмовій формі щодо якості певної діяльності; кількісні вимірники (бали), визначені нормами оцінювання.

Оцінювання – процедура визначення досягнутих у навчанні результатів.

Портфоліо – цілеспрямоване збирання робіт учня, які відображають його зусилля, прогрес та досягнення у різних сферах розвитку.

Ранкові зустрічі – практика, яку проводять зазвичай на початку дня. Під час ранкової зустрічі відбувається розвиток академічних, соціальних, мовленнєвих навичок дітей, упровадження демократичних цінностей, створення позитивного налаштування на день.

Ротаційні моделі «Щоденні 5» (читання і письмо) і «Щоденні 3» (математика) – щоденні види освітньої роботи, виконуючи які, діти навчаються бути самостійними під час читання, письма й математичної діяльності, тоді як учитель має можливість працювати з учнями індивідуально та у малих групах.

Самооцінка – ставлення людини до своїх здібностей, можливостей, особистісних якостей, а також до зовнішності.

Технологія навчання – шлях освоєння конкретного навчального матеріалу в межах предмета, теми, питання.

Технологія «Читання та письмо для розвитку критичного мислення» (ЧПКМ, *англ.* Reading and Writing for Critical Thinking) – спосіб засвоєння навчального матеріалу, який було створено для задоволення потреби школи в організації активного навчання та забезпечення розвитку критичного мислення учнів на

уроках читання та письма (предмети «Українська мова» та «Літературне читання»). Українські вчителі почали впроваджувати цю технологію у педагогічну практику в 1990-х роках. Автори технології – Курт Мередіт, Чарльз Темпл і Джінні Стіл.

Типовий навчальний план розподіляє навчальний час між навчальними предметами, курсами згідно із співвідношенням між освітніми галузями, яке визначене базовим навчальним планом. У типовому навчальному плані відображається інтеграція різних освітніх галузей. У процесі інтеграції додається кількість навчальних годин, передбачених на кожну освітню галузь.

Типова освітня програма окреслює рекомендовані підходи до планування й організації закладом початкової освіти єдиного комплексу освітніх компонентів для досягнення учнями обов'язкових результатів навчання, визначених Державним стандартом початкової освіти.

Цінності – еталони бажаного й належного ставлення особистості до об'єктів матеріальної і духовної діяльності людей, до природи і суспільства; характеризують соціально й особистісно значущі сенси життя людей. Розрізняють загальнолюдські, національні, колективні й індивідуальні, родинні, духовні цінності тощо. Цінності шкільної освіти: гуманізація, культурологічна спрямованість, громадянське виховання й розвиток, цінність прав і свобод дітей і молоді, працелюбність і відповідальність, екологічний світогляд, здатність навчатися впродовж життя, мовна та інформаційна культура, толерантність, цінність здорового способу життя.

Якість шкільної освіти – інтегральна характеристика функціонування системи, що відображає ступінь відповідності досягнутих освітніх результатів нормативним вимогам, соціальним і особистісним очікуванням.